

ע"פ 5572/17 - סיימון ברג נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5572/17

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המערער: סיימון ברג

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים מיום
5.7.2017 בת"פ 20274-12-14 שניתנה על ידי כבוד
השופט א' סלע

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט א' סלע) מיום 5.7.2017 שלא לפסול עצמו מלדון בת"פ 20274-12-14.

1. כנגד המערער מתנהל הליך פלילי בבית משפט השלום בירושלים. ביום 4.7.2017 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב היושב בתיק. בבקשתו טען המערער שנפלו בהליך פגמים רבים ושהוא סובל מיחס מפלה ומחוסר התחשבות בכך שאינו דובר את השפה, מה שמצביע על משוא פנים מצידו של המותב. בהחלטתו מיום 5.7.2017 דחה בית המשפט את בקשת הפסלות. דחייה זו התבססה על כך שטענות הנאשם מתייחסות להחלטות שניתנו לכל המאוחר

עמוד 1

ביום 1.6.2017 וחרף זאת המערער הגיש את בקשת הפסלות רק כחודש לאחר מכן, בערבו של דיון הוכחות. כמו כן, ציין המותב שטענותיו של המבקש מופנות כנגד החלטות דיוניות שאין בהן כדי לגבש עילת פסילה. בית המשפט אף הוסיף ופירט על אודות החלטות שונות בתיק על מנת להבהיר את היעדרו של משוא פנים בהליך זה.

על החלטת בית המשפט לדחות את בקשת הפסלות הוגש הערעור שלפניי.

2. בערעורו, חזר המערער וטען שהחלטותיו של המותב מצביעות על משוא פנים מצידו. למשל, נטען שמועדי הדיונים בתיק נקבעו במועדים שבהם המערער היה בחופשת מחלה ושהמותב הוציא צו הבאה כנגד המערער על אף שהמערער היה מאושפז. המערער הוסיף שבית המשפט הטעה אותו באשר למשך הזמן שבו ניתן להגיש ערעור על החלטת הפסלות ואף הליון על כך שדיונים בהליך התקיימו ללא מתורגמן.

3. דין הערעור להידחות. על פי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 העילה לפסילת מותב היא חשש ממשי ממשוא פנים. במקרה דנן, לא מצאתי שישנם יסודות לחשש שכזה. עיקר טענותיו של המערער נוגעות להחלטות דיוניות, כמו קביעת מועדי הדיונים, אשר על פי ההלכה אין בהן כשלעצמן כדי להביא לפסילת שופט (ראו: ע"פ 2194/17 חיפה כימיקלים בע"מ נ' עיריית חיפה, פס' 7 (15.3.2017)). גם ביתר טענותיו של המערער אין די כדי להצביע על חשש מפני משוא פנים. בנוגע לצו הבאה שעליו הליון המערער, המותב ציין שבכל אופן צו זה בוטל לפני משורת הדין. באשר למועד הגשת הערעור, מעיון בפרוטוקול של הדיון בבקשת הפסלות עולה שבית המשפט קבע שעל המערער להודיע לו בתוך עשרה ימים האם הגיש ערעור על החלטת הפסלות, וזאת לאחר שהמערער עצמו ציין כי הוא יודע שעליו להגיש ערעור בתוך חמישה ימים. לא מצאתי שאמירתו של בית המשפט היא מטעה, כטענת המערער, וודאי שאין היא מבססת חשש למשוא פנים מצידו. לבסוף, סוגיית היעדרו של מתורגמן מהדיונים אינה מתאימה להתברר במסגרת הליך זה, ואין בטענות בעניינה כדי להקים עילת פסלות במקרה דנן (ראו: ע"פ 8699/06 גוסייב נ' מדינת ישראל, פס' 4 (15.1.2007)). על סמך כל אלו הגעתי למסקנה שאין בסיס לסברה שדעתו של המותב ננעלה בענייננו. אחרי שאמרתי דברים אלו, אעיר שיש להקפיד על כך שהמערער יזכה לתרגום הולם במהלך הדיונים.

סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז התשע"ז (19.7.2017).

ה נ ש י א ה